

ἦτο λίαν πρωτότυπος. Ἐν τούτοις ὅμως σᾶς δηλῶ, ἔτι δὲν δύναμαι παρὰ τὰ δεχθῶ μόνον τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ πρώτου ἐπισκευθέντός με κυρίου, ἐνῶ τὰς 300 δραχ. τοῦ δευτέρου κυρίου σᾶς τὰς ἐπιστρέφω· σᾶς ἀνήκουν νομίζω. Ὁ δὲ τρίτος κύριος, ὦ! αὐτὸς οἷς ἀγαπᾷ ὑπερβολικὰ εἶνε τρελλὸς μαζύ σας καὶ θὰ σᾶς ἀπεδείκνυε περισσότερον τὸν ἔρωτά του, ἂν ὁ μπακαρᾶς.....

— Τὶ εὐτυχίης, ποῦ θὰ ἦμην, γιαιτρέ μου, ἀπλήντησεν ἡ κυρία, ἂν μὲ ἠγάπα καὶ ἐκεῖνος!... ὅπως καὶ οἱ τρεῖς αὐτοὶ κύριοι!

— Ποιὸς ἐκεῖνος;.....

— Ἐκεῖνος ὁ ἠθοποιὸς παῦ ἀνεχώρησε προχθές ἀκριβῶς διὰ τὴν Ἀμερικὴν, ἐγκαταλείπων με, καὶ διὰ τὸν ὁποῖον ἠθέλησα ν' αὐτοκτονήσω!

A. A. Π.

ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ Η ΠΙΚΡΑ ΞΕΧΕΙΛΙΖΕΙ

Η ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ

Διαβαίνουνε αἱ σκέψεις μου καὶ βιαστικὰ περνᾶνε
σὰν θολωμένα ὄνειρα μεσ' τὴν ἀνεμοζάλη
κι' ἀπ' τῆς ψυχῆς τὰ τρίστηθα μ' ἕνα καὶμὸ πετᾶνε
κάποιες ἀνέκφραστες χαραῖς ποῦ δὲν γυρίζουν πάλι.

Ἄπ' τὰ σβυσμένα μάτια μου τὰ πονεμένα μάτια,
φεύγουν τὰ πρῶτα ὄνειρα κι' ὕστερναῖς μ' ἐλπίδες
λὲς κι' ἔχω μέσα στὴν καρδιά κάποια πληγὴ μεγάλη
καὶ σιάζει ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς στερναῖς σταλαγματίδες.

Ἄν εἶνε ὁ πόνος μου πολὺς καὶ ἡ καρδιά μου λίγη,
κι' ἂν πικροκλαίῃ σὲ στιγκαῖς π' ἡ πίκρα ξεχυλίξει
ἐγὼ τί φταίω.....

ὡς ἦτανε φτιασμένη ἀπὸ πέτρα κι' ὄχι ποῦ εἶνε εὐαίσθητη
καὶ στὴ στιγμὴ ραῖζει.